

Ma rän - da - mast nüüd tu - len, mul käi - dud mai - ne tee.
Üht kõr - get kut - set kuu - len, mis hüü - ab ra - hu - le.

Sest rei - si - ke - pi jä - tan - las jääb see puh - ka - ma. Ma

vaik - selt sin - na rut - tan, kus viim - ne ko - du - maa.

2. Jää Jumalaga, kodu,
mu rõõmu-, muremaa,
su väravat ei iial
nüüd enam ava ma,
sest uue kodu värav
on lahti minule,
sealt läbi väsind ihu
läeb viimaks rahusse.

3. Täht, sütti haua üle,
lill, kasva kalmule;
muld, vaikne sügav süle
sind võtku varjule!
Head und sul viimses unes!
Head teed sul viimsel teel!
Ja meile leinas, mures
jää, Rahu-Jumal, veel!

*Viis: "Oh Jeesus, Sinu valu" (O Haupt, voll Blut und Wunden /
Salve caput cruentatum)*

Hans Leo Hassler, 1564-1612.

Sõnad: 1. ja 3. salm,

Hugo Voldemar Pärno (Pärno), 1903-1984.

2. salm, Elsa Hansson.